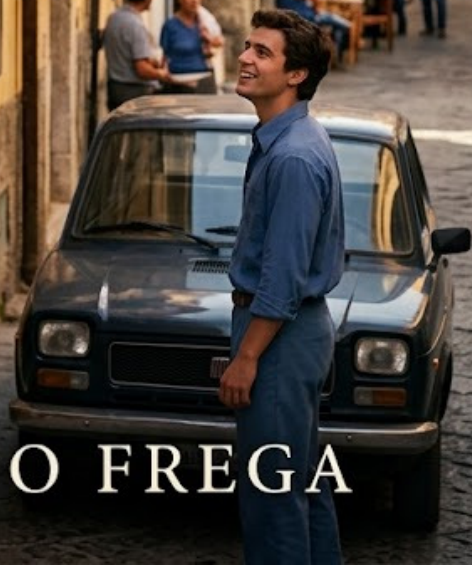

MY AUNT NORA

FERDINANDO FREGA

MATERTERA MEA NORA

The Art of Attraction · 06

Proximis diebus hoc nomen mihi in mentem redire non desinebat. Vicina matris meae fuerat, mulier quae anno 1963 eam ut filiam recepit et ei, fortasse primum, dedit quod nemo umquam eam docuerat: affectum.

Non sum is filius qui facilia iudicia de matre sua aut de aliis qui decesserunt distribuit. Meum manet tantum liberum exercitium in moribus humanis perscrutandis, sine excusationibus, sine ulla re, quasi rex nudus essem.

Et haec domina Neapolitana, vultu plane Suecico — oculis caeruleis, cute candida, statura media — subridere solebat, et semper, voce sua dulci et fascinati atque ingenii celeritate nativa, sicut ii qui hac mundi latitudine nati sunt facere sciunt, tibi aliquid cogitandum relinquebat: cur hoc mihi dixit?

Annus erat 1985. Consentiae laborabam et eam visitatum ivi. Mihi erat matertera Nora, et me amanter Ferdinà appellabat. Matrina fuerat sororis meae Teresae, donum matris meae pro quo semper grata fuerat, et semper de nobis quaerebat.

Postremum cum me viderat, paulo plus septem annos natus eram, et nunc, viginti annorum, iuvenem aspiciebat, sed optime sciebat ex qua materia texta esset fabrica cognitiva quam ferebam.

Affectus eius erga me alio modo se ostendebat, et id sentiebam, sed se continebat, fere quasi consulto se prohibere vellet ne omnia quae cogitabat diceret.

Illo post meridiem filiam quoque eius Lellam cognovi,
medicam dentariam, mulierem pulchram cum matris
venustate et patris elegantia. Me comiter salutavit et dixit:
«Tune vere es, Ferdinando? Idem qui duos annos contra
domum nostram habitavit?»

Primo ei subridens respondi, deinde dixi: «Ita, ego sum,
optima versio loci in quo hodie sumus.» Omnes ridentes,
omnes spectantes, deinde valedictiones et discessus, et illa fuit
postrema vice qua convenimus.

Vix tempus ad currum meum ascendendum, et nomen meum
ex maeniano duobus tabulatis superiore vocari audivi. Erat
matertera Nora: «Ferdinà, redi, iterum te videre volo.»

«Ei subrisi. Sciebam id non futurum esse. Munus meum iam
perfectum erat.»

Verus rex nudus, coram muliere intellegenti, ita prorsus
manet: sicut mater eum in mundum edidit.

Et ego filius matris meae eram.

Ferdinando